

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

CXXXIV. De facultate concedendi dimissorias subditis suis pro Cap. S. Petri
de Urbe.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

quam Croatiae rationabiliter conueniri possint. Volumus autem, etiam ad maiorem omnium praefatorum firmitatem, ut antequam haec nostrae dispositionis executioni demandentur, confirmatio S. Sedis per P. Procuratorem Generalem Reformatorem obtineatur, & sollicitetur. Datum Romae ex nostro Conuentu Aracelitano 11. Martii 1727. Fr. Mattheus a Paretta Minister Generalis - Loco & Sigilli. De Mandato Suae Reverendiss. Paternitatis - Franciscus Antonius Maria Spinelli Secr. Generalis.

Preces Procuratoris Gen. Reformatorem.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Procurator Generalis praemissa quo firmius subsistant, & seruentur exactius, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati praesertim memorati Matthaei Ministri Generalis Patentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inuolabilis Apostolicae firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint supplemus.

Confirmatio relatarum litterarum Patentium.

Clausulae.

§. 6. Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & per omnia inuolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, praefatorum Ordinis, Provinciae, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alia in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneuenti sub Annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXIV.

Conceditur Capitulo S. Petri de Urbe facultas concedendi Dimissorias ad omnes sacros Ordines, subditis Monasteriorum eidem Capitulo unitorum.

Pius IV. anno 1564. Jun. 20. uiuio mense Capitulari dictae Basilicae inter alias Abbatiam S. Rufilli Forompilien., & Inn. XI. Const. ed. 1678. Feb. 25. P. 2. approbavit decretum dicti Capituli de distributione Beneficiorum Clericis subditis dictae Abbatiae.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicae dignitatis fastigio meritis licet imparibus, per ineffabilem divinae Bonitatis abundantiam constituti ad statum omnium Catholici Orbis Ecclesiarum, praesertim Almae Urbis Nostrae Basilicarum, quarum specialis Nobis a Domino credita est sollicitudo, perfonarumque in eis Altissimo assidue famulantium propensis studiis iugiter intendimus, earumque decori, ornamento, ac dignitati paterna benignitate libenter consulimus, sicuti omnibus maturae considerationis trutina perpensis, salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Nuper squidem pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Basilicae S. Petri de Urbe Nobis expositum fuit, quod cum alias postquam se. re. Pius PP. IV. Praedecessor Noster intuitu, ac in remunerationem quorundam subsidiarum a Capitulo, ac tunc existentibus Canonicis ejusdem Basilicae in Sedis Apostolicae levamen collatorum, per suam Cedula Motus proprii XII. Kal. Julii anno 1564. seu alio veriori tempore expeditam, diversa Monasteria Abbatias nuncupata, & praesertim illae S. Rufilli Oppidi Forompilii in Ravennaten., & SS. Petri de Cusato, ac Nazarii in Salernitan. respectue, seu aliis Provinciis consistentia, una cum universis eorum Jurisdictionibus, Vassallis, & subditis eidem Capitulo perpetuo uniuersat, & incorporauerat, & a quacumque superioritate, tunc, & pro tempore existentium Episcoporum Britonorien., Policastren., & Caputaquen. in Spiritualibus, cum in temporalibus exemerat, anno 1595. tunc existens Episcopus Policastren. Jus Ecclesiam ejusdem S. Petri de Cusatis, aliasque ab ea dependentes Parochiales Ecclesias in vim Decretorum Concilii Tridentini, ac tanquam sedis Apostolicae Delegatus visitandi sibi competere praetendisset, exhibita pro parte Capituli, & Canonicorum praefatorum dicta Cedula Motus proprii super unione, & incorporatione ejusmodi Congregationis tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium ipsius Concilii Interpretum, & rationam utrinque deductarum momentis per eosdem Cardinales mature expensis, prodiit Resolutio, non licere praefato Episcopo dictas Parochiales Ecclesias tanquam unitas post concilium praefatum visitare.

§. 2. Postmodum vero, nempe anno 1671. cum tunc etiam existens Episcopus Britonorien., qui ad aliam Urbem nostram limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli uisitarum uenerat coram eadem Congregatione Cardinalium, licet immerito conuulsus fuisset, quod spoliatus suae ordinariae Jurisdictionis in dicto Oppido Forompilii, & Terrae de Meldola, quae a praefato Monasterio Sancti Rufilli itidem dependent, passus fuisset, ipsaque Congregatio Cardinalium eidem Episcopo Britonorien. mandasset, ut Jura sua, citatis Capitulo, & Canonicis praedictis, deduceret, plura dubia in dicta Congregatione Cardinalium, & inter alia, an praedicti Capitulum, & Canonici literas dimissorias personis Jurisdictionis ejusdem Monasterii concedere possent, die 12. Martii 1672. disputata fuere, super quibus nulla decisiva capta resolutione ejusmodi causa, & Controuersia per plures annos siluit, donec illa reassumpta, ac praesertim super facultate concedendi dictas literas dimissorias, eadem Congregatio Cardinalium postquam die 21. Januarii 1719. proposito sibi Dubio, an etiam

Dat. 26. Apr. 1727. An. 3.

Exordium.

A Pio IV. nonnulla Monasteria Capitulo praefato unita fuerunt cum eorum Jurisdictionibus.

Verum varie ei indicatae fuere lites, praesertim super facultate concedendi literas dimissorias subditis eorum Monasteriorum.

Quae in Congregatione Episc. & Reg. plures disceptatae fuerunt.

constaret

constaret de Territorio separato Capitulum, & Canonici prædicti dimissorias concedere possent? negative responderat, subinde die 23. Augusti 1720. inter cætera rescripsit, quod iidem Capitulum, & Canonici Romano Pontifici pro obtinendo Indulto literas dimissoriales prædictas concedendi supplicarent: Unde ipsi se. re. Innocentio PP. XIII. prædecessori nostro preces porrexerunt, quatenus eis eiusmodi literas dimissoriales suis subditis tam ratione Sancti Ruffilli, quam SS. Petri de Cusato, & Nazarii Monasteriorum præfatorum dandi potestatem faceret, quæ memoratæ Congregationi Cardinalium pro voto, ita, quod instantia proponeretur, citatis Episcopis prædictis, remissa fuerunt ubi die 23. Maji 1722. proposito altero Dubio, num præstandum foret consilium pro concessione eiusmodi Indulti? Directa fuit resolutio, & rescriptum, ut expectaretur exitus causa super Territorio separato pendens in Causarum Palatii Apostolici Auditorio, de cuius voto alias cognoscendam esse censuerat, & in hujus rescripti executionem Capitulum, & Canonici eandem Causam in dicto Auditorio prosecuti sunt, a quo Juribus hinc inde deductis strictim, & apprime discussis favore eorundem Capituli, & Canonicorum decisum, ac resolutum fuit, constare de Territorio separato in dicto Monasterio S. Ruffilli, & deinde præfatus Episcopus Britonorien. Decisiones, ac Resolutiones Rotaales hujusmodi acceptavit, & liti super articulo dicti Territorii separati cessit, ipsique demum Capitulum, & Canonici enarratum votum ab ipso Auditorio desuper expediti obtinuerunt.

Preces ejusdem Capituli pro indulto præfatoro obtinendo.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio sub-jungebat, Capitulum, & Canonici præfati graves expensas in eiusmodi controversia, ac præsertim super Territorio separato, pro cuius comprobatione multiplicia documenta invenire, ac parere debuerunt, suscinenda facere coacti fuerint, eorumque annui proventus aliquot abhinc annis ob temporum calamitates notabiliter diminuti requirantur, novaque dispendia, si res denuo in dicta Congregatione Cardinalium pro illius voto imperando agitando foret, subire compellerentur; ex præmissis vero non obscure apparet ipsam Congregationem Cardinalium concessionem præfati Indulti rationi, & æquitati consentaneam agnovisse, illiusque mentem fuisse, ut illud concederetur si & quando de dicto Territorio separato constaret, prout nunc de eo plane constat. Plures autem Romani Pontifices Prædecessores nostri, etiam post supradictum Concilium Tridentinum facultatem dandi literas dimissoriales hujusmodi Monasteria similia obtinentibus concesserint, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos eandem Basilicam S. Petri, quæ speciale Sedis Apostolicæ membrum, & propria Romani Pontificis Sedes, nec non cæterarum Urbis, & Orbis Ecclesiarum speculum, & decus existit, illiusque Capitulum, & Canonicos amplioris honoris prærogativa donare, ac aliquod peculiaris devotionis nostræ, quam erga eandem Basilicam gerimus affectus monumentum extare cupientes, ipsorumque Capituli, & Canonicorum votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie

absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratorum prædecessorum nostrorum exemplo eidem Capitulo, & Canonicis, ut subditis præfatorum Monasteriorum S. Ruffilli Oppidi Foripompilii Ravennaten., & Sanctorum Petri de Cusato, ac Nazarii Salernitan. respectivè, seu aliarum Provinciarum nunc, & pro tempore existentibus literas dimissoriales ad Clericalem characterem, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines suscipiendos concedere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem perpetuo tribuimus, & impartimur.

§. 5. Decernentes easdem præsentis literas, etiam ex eo, quod quicumque, etiam specifica, & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causa propter quas præsentis emanarunt sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ aut interesse habentium consensus, aliove quocumque, etiam quantumvis magno, & substantiâli, ac incogitato, & inexcogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, ad terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, ac ex certa scientiâ, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concessio, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentis literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolica Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quacumque litis, seu litium pendentia, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quatenus opus sit dictorum Monasteriorum aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo

Concessio facultatis prædictæ.

Clausule.

Derogatoria.

ad ver-

ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur iisdem presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum inferentibus, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub annulo Piscatoris die XXVI. Aprilis MDCCXXVI. Pontificatus nostri anno Tertio.

CXXXV.

Confirmantur universo Praedicatorum Ordini privilegia omnia ei concessa, & Apostolica Constitutiones in eiusdem gratiam emanatae pariter approbantur, & extenduntur, ac nonnulla quoque eidem conceduntur.

Catalogus Constitutionum Privilegiorum omnium a praedecessoribus Romanis Pontificibus dicto Ordini concessorum hic sese retexitur.

Dat. 26. Maii 1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a laudibus Ordinis Praedicatorum.

PREtiosus in conspectu Domini Fratrum Praedicatorum inclitus Ordo, quem Divinus Sponsus ad cumulandos dilectae Sponsae suae Sacrosanctae Ecclesiae in Terris militanti caelestes Triumphos, exstavit, & quem Nos ab ineunte aetate nostra expresse professi sumus, promeretur, ut ea, quae ob innumera, & in dies adolescentiam erga Sedem Apostolicam merita, de plurium Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum, diversis sic meritis & ipsis exigentibus temporibus, gratia processerunt, in unum a Nobis redigantur, approbentur, confirmantur, & de novo, novis etiam superventibus meritis, concedantur, ut ex eis omnibus sic in unum redactis, debita Privilegiorum amplitudo, & ex ea altitudo appareat meritorum, & Ordo ipse in Nobis Filii expertus obedientiam, & reverentiam, paterni nunc quoque Divina sic disponente bonitate, nostri amoris affectum experiatur, & liberalitatem.

§. 1. Hinc Nos, qui dudum inter alia volumus, quod Literae super Indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur, Ordinem Praedicatorum huiusmodi amplioribus gratis, & favoribus proficere volentes, ac dilectos Filios Fratrem Thomam Ripoll Magistrum, & Fratrem Angelum Guilielmum Molam Procuratorem Generales Ordinis, omnesque, & singulos illius Superiores, & Fratres, aliasque personas suo loco subjungendas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum infra-scriptorum Romanorum Pontificum Praedecessorum & Nostrarum mox referendarum Literarum, Congregationum Decretorum, inferius dicendorum, respectu tenores praesentibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inferri forent, pro expressis

Confirmantur Constitutiones omnes Romanorum Pontificum, quibus indulgentiae, gratiae, ac privi-

habentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, merisque deliberatione, & liberalitate Nostris, deque Apostolicae Potestatis plenitudine eidem Ordini omnes, & singulas successively referendas, ac alias quascumque gratias, exemptiones, Indulgentias, & peccatorum remissiones, necnon concessionem cujuscumque generis, conditionis, & speciei, Fratribus, & Sororibus quibuscumque praedicti Ordinis Praedicatorum, ac etiam Tertii Ordinis de Penitentia S. Dominici nuncupatis, de Apostolica largitate concessas tam generaliter, quam specialiter, & in individuo, confirmamus, innovamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus.

§. 2. Et primo quidem omnes, & singulas Indulgentias, Confraternitati Sanctissimi Nominis Jesu (sive alias Nominis Dei, & Juramentorum (quam ab ipso Ordine Praedicatorum originem duxisse, Praedecessor Noster S. Pius V. in Literis--*Decet Romanum Pontificem*--21. Junii 1571. animadvertit, ejusque Auctorem antea Fratrem Didacum de Victoria Conventus Sancti Pauli Burgensis praedicti Ordinis, eundemque egregium Verbi Dei praedicatorum dixerat Pius PP. IV. in Constitutione--*Salvatoris*--Idibus Aprilis 1574.) a praedicto Pio IV. in alia Constitutione incipien.--*Injunctum Nobis*--eisdem die, & anno, Gregorio XIII. in literis suis--*Alias per sel. rec. Pium PP. IV.*, & duabus aliis incipien.--*Alias sel. rec. Pius PP. IV.* 9. Julii, & 5. Septembris 1580., & 22. Septembris 1583., caeterisque aliis Romanis Pontificibus deinde concessas; declarantes, eas omnes Indulgentias accipiendas esse ad normam Literarum Pauli V.--*Quum certas unicuique Confraternitati*--31. Octobris 1606.--*Pias Christifidelium*--28. Septembris 1612.--*Quum sicut nuper accepimus*--1. Aprilis 1613., atque Venerabilis record. Innocentii XI.--*Quum dudum*--18. Aprilis an. 1678.; Declarantes insuper, ac mandantes juxta praelatas Literas S. Pii V., Confraternitatem eandem in locis, in quibus Conventus Ordinis praefati existunt, aut quandocumque sunt extituri, in solis ejusdem Ordinis Ecclesiis existere posse, ac in eisdem dumtaxat per Fratres praedictos functiones quaslibet ad d. Confraternitatem spectantes esse peragendas, nisi alias speciali Indulto aliud ab Apostolica Sede forte concessum reperiat; necnon ad normam praedictarum Pauli V. Literarum--*Quum certas*--potestatem tales Confraternitates erigendi, & fundandi, ac Indulgentias communicandi, alias a S. Pio V. in memoratis Literis, Provincialibus, ac etiam Conventuum Prioribus permissam, soli Ordinis Generali Magistro, vel Vicario Generali esse private adjudicandam.

§. 3. Indulgentias quoque, ac gratias omnes Confraternitati Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia domus B. M. V. super Minervam praedicti Ordinis Praedicatorum, ex qua tanquam a prima, & principe innumerae aliae in totum qua late patet Christianam Orbem, in perpetuum tanti Sacramenti cultum, prodire, a Praedecessoribus Nostris ab eisdem origine benigne concessas, nimirum a Paulo Papa III. in Constitutione--*Dominus noster Jesus Christus transiurus*-- pridie Kal. Decembris 1539. &--*Ad providam*--Gregorio XIII.--*Pastoris aeterni*-- octavo Idus Augusti 1573. Paulo V. in Constitutione--*Quum certas*--3. Novembris 1606.

§. 4. Insuper Indulgentias Societatis Sanctissimi Rosarii, ab ipso Ordine Praedicatorum Fundatore P. S. Dominico cum insigni animarum fructu, & B. M. V. honore, instituta a quocumque, & quomodocumque concessas: nominatim vero a laudato Sancto Pio V. LXXXVI.--

Confirmantur primo Indulgentiae Confraternitatis SS. Nominis Jesu, quae ab Ordine Praedicatorum originem traxit, concessa.

Cum nonnullis declarationibus.

Indulgentiae pariter, & gratiae concessae Confraternitati SS. Corporis Christi in Ecclesia S. M. U. per Minervam praedicti Ordinis.

Indulgentiae insuper, & gratiae concessae Societati SS. Rosarii ab ipso S. Dominico instituti.

Inter